

skriver, hvad Finantsloven bevilger, uden at det skeer i Kraft af en provisorisk Lov, som da strax maa forelægges den først sammentrædende Rigsdag. Dette er en simpel Form for at faae Sagen behandlet i et nært Tidspunkt, efterat Udgiften er gjort, og det kan i flere Tilfælde være høist vigtigt ogsaa for Regjeringen, at en saadan Sag kommer for hurtigst muligt, for at de Omstændigheder, der muligvis kunde undskyldes, hvad der er skeet, kunne staae klart for Alle. Jeg troer, at det for begge Parter er det vigtigste, at der ikke skeer Overskridelser, uden at man sørger for, at de i Lovsform, nemlig enten igjennem en provisorisk Lov, der jo skal forelægges den først sammentrædende Rigsdag, eller ved en almindelig Efterbevillingslov, strax komme til Rigsdagens Behandling.

Med Hensyn til det Forslag fra Udvalgets Fleertal angaaende de 4,000 Rbd., som ved anden Behandling bleve bevilgede til Industriindstillinger etc. i Kjøbstæderne, skal jeg kun, da den ærede Ordføres Indvending mod det saaledes vedtagne Forslag tildeels er bleven imødegaaet af forskellige andre ærede Talere, bemærke: at den Indvending, at det fra et konstitutionelt Standpunkt skulde have været urigtigt at stille Forslaget, forekommer det mig, at man ikke paany kan bruge, naar Thingets Fleertal har givet sin Samstemning til et Forslag om at optage et bestemt Beløb paa Finantsloven. Forslaget har været tilstrækkelig overveiet af alle Vedkommende, der have taget deres Beslutning efterat have hørt denne Indvending. Derimod finder jeg det rigtigt, overeensstemmende med en Grundsætning, som er fulgt paa mange Steder i Finantsloven, at vedtage det subsidiaire Forslag, der gaaer ud paa at tilføie den Betingelse, at Statskassens Tilskud til en Kjøbstad ikke overstiger de Bidrag, som denne selv yder til det her nævnte Formaal. Den Betænkelighed, der er bleven reist af en af de oprindelige Forslagsstillere mod dette Ændringsforslag, troer jeg ikke bør forhindre dets Vedtagelse. Saaledes som Posten ved anden Behandling er vedtagen og opført paa Finantsloven, staaer der: at der ekstraordinært som Tilskud til Industriindstillinger eller til tekniske Skoler i de enkelte Kjøbstæder bevilges 4,000 Rbd., og nu foreslaaes der tilføiet, at det kun

skeer paa den Betingelse, at Statskassens Tilskud til en Kjøbstad ikke overstiger de Bidrag, den selv yder dette Formaal. Denne Tilføining finder sin naturlige Forklaring i det, som staaer iforveien, og kan ikke give Anledning til en saadan Misforstaaelse, at Bevillingen ikke skulde kunne finde praktisk Anvendelse, fordi en saadan maaskee mindre correct Udtryksmaade finder Sted. Jeg mener derfor, at der er al Anledning til at vedtage Ændringsforslaget, altsaa vedtage Posten i det Hele med denne Tilføining.

Jeg har tilladt mig i Forbindelse med 14 andre ærede Medlemmer at stille et Ændringsforslag til Posten i § 8 under A. æ. 2 om, at denne Post skulde nedsettes med 1550 Rbd., og paa samme Maade stillet Ændringsforslag til samme Paragraph under A. æ. 5, at Posten nedsettes med 800 Rbd., og endelig Forslag om, at der under A. æ. tilføies et nyt Nr. 11, der gaaer ud paa, at der til foreløbig Udredelse af Udgifter til Vedligeholdelse og Skatter for Amtmandsgaardene bevilges 2,350 Rbd. Det sidste Forslag er fremgaaet af et Forslag, som jeg havde stillet til anden Behandling, men hvorved der deels var en formel Mangel, og som deels gik noget videre end det foreliggende, idet jeg der havde foreslaaet, at den til Hovedreparationer af Amtmandsgaardene opførte Sum skulde udgaae; jeg har imidlertid troet at burde frasalde dette og stille de nærværende Forslag istedet, som kun omfattede de to Poster, Vedligeholdelsesomkostninger og Skatter — Udgifter, som mange af de Embedsmænd, der have Friboelig, maae udrede, saa at man i den Henseende, ved at vedtage mine Ændringsforslag, handler i god Overeensstemmelse med andre lignende Bestemmelser. For imidlertid ikke at foregribe Spørgsmaalet, om man ifølge Loven af 19de Februar 1861 kan paalægge Amtmændene disse Udgifter, har jeg, som det vil sees, foreslaaet, at Bevillingen foreløbig skulde blive ved og det hele Beløb skulde tilstaaes, for at det senere kunde afgjøres ved en særlig Lov, hvorvidt Beløbet burde bortfalde for Fremtiden, eller om man skulde gaae ind paa den Opfattelse af den omtalte Lov, som den ærede Minister ved en foregaaende Behandling har udtalt sig for. Det er altsaa Forslag, som ikke ere af nogen